

ת"פ 18418/04/18 - מדינת ישראל, לשכת התביעות רמלה נגד יוסף אלבאז

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18418-04-18 מדינת ישראל נ' אלבאז
תיק חיצוני: 150672/2018

בפני מאשימה נגד נאשם
כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
מדינת ישראל לשכת התביעות רמלה ע"י עוה"ד סיון צדיק
יוסף אלבאז ע"י עוה"ד ראיס אבו סייף

החלטה

1. בפני בקשה לעיין מחדש בהחלטתי מיום 18.11.19 לפיה נדחתה בקשת ההגנה למתן צו שיאפשר להגנה לקבל את תיקו הרפואי של המתלונן. לא התרשמתי שיש בנימוקי הבקשה כדי להצדיק עיון מחדש בהחלטה וזאת גם אם ההגנה איננה עומדת כיום על זימונו של המתלונן לחקירה נגדית חוזרת.
2. הבקשה שבפני עניינה קבלת תיקו הרפואי של המתלונן, קרי מדובר בחומר שיש עליו חסיון על פי דין וגם מעצם טיבו לא מצוי בידי התביעה אלא בידי צד ג'. הלכה פסוקה היא שדרך המלך היא לראות בבקשות מעין אלה כבקשות ששייכות לסעיף 108 לחסד"פ ולא כבקשות ששייכות לסעיף 74 לחסד"פ (בש"פ 8815/15 סעד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.5.16) פסקאות כב' עד כה' לפסק דינו של כבוד המשנה לנשיאה השופט רובינשטיין).
3. נזכיר, סעיף 108 לחסד"פ מצוי בסימן ז', פרק ד' לחסד"פ, כאשר הכותרת של פרק ד' היא "**הליכים שלפני המשפט**". במקרה שבפני, כתב האישום הוגש בחודש אפריל 2018 ולכן היה על ההגנה להגיש את הבקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ לאחר שהגיע לידיה חומר החקירה ובטרם קביעת ההליך להוכחות. בפועל, הדבר לא נעשה.
4. הדיון נקבע להוכחות והמתלונן העיד ביום 30.1.19. בדיון זה ניתנה להגנה ההזדמנות לחוקרו בחקירת שתי וערב.
5. בפועל, הבקשה למתן צו לפי סעיף 108 לחסד"פ לקבלת תיקו הרפואי של המתלונן הוגשה רק ביום 22.10.19, קרי כתשעה חודשים לאחר שהסתיימה שמיעת עדותו של המתלונן, שהוא העד המרכזי במשפט.

6. ואם לא די בכך, לאחר שניתנה ההחלטה בבקשה ביום 18.11.19, וזאת לאחר קבלת תגובת המאשימה והמתלונן, הבקשה של ההגנה לעיון מחדש בהחלטה האמורה הועלתה לראשונה בעל פה רק במעמד הדיון שנקבע להמשך שמיעת הראיות בתיק ביום 21.1.20, קרי למעלה מחודשיים לאחר שניתנה ההחלטה. הבקשה בכתב לעיון מחדש בהחלטה מיום 18.11.19 הוגשה ביום 23.1.20 לאור הוראות בית המשפט שיש להגיש בקשה מסודרת בכתב ועל מנת שניתן יהיה לקבל את תגובתו של המתלונן.

7. אם התכלית של קבלת החומר הרפואי של המתלונן היא לעמוד על משמעות הנזק שנגרם למתלונן אליבא דכתב האישום, וזאת לעניין הביטוי "שיתוק עצב 6 בעין ימין" (סעיף 6 לפרק העובדות בכתב האישום), הרי פתוחה הדרך בפני ההגנה להביא מומחה מטעמה שיסביר לבית המשפט את משמעות הביטוי האמור, או לחילופין, לחקור בחקירה נגדית את הרופאים שמופיעים ברשימת עדי התביעה שהם ממילא עדים במשפט וטרם העידו.

8. ואם התכלית של קבלת החומר הרפואי של המתלונן היא להראות שלמתלונן הייתה פגיעה קודמת בעינו, וזאת עובר לאירוע המתואר בכתב האישום, ולכן הפגיעה שנגרמה לו לא קשורה לאירוע מושא כתב האישום, היה על ההגנה להגיש את הבקשה האמורה לפני שהמתלונן עלה על דוכן העדים והעיד, וזאת כדי שניתן יהיה לקבל את התייחסותו לחומר רפואי שיתכן וקיים לגבי פגיעה קודמת באותה עין, וזאת כמובן רק אם אכן הייתה כזו.

9. דא עקא, כפי שכבר קבעתי בהחלטתי הקודמת מיום 18.11.19, אין להגנה אלא להלין על עצמה וזאת בשל השיהוי הניכר בהגשת הבקשה לקבלת תיקו הרפואי של המתלונן. כידוע, שיקול מרכזי בשאלה האם להיעתר לבקשה לפי סעיף 74 או לפי סעיף 108 לחסד"פ הוא העיתוי בהגשת הבקשה. ככל שהבקשה מוגשת בשלב מתקדם במשפט לאחר שהעדים המרכזיים כבר העידו, הנטייה תהיה לדחות את הבקשה (ראו למשל: בש"פ 2051/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.08)).

10. יתר על כן, גם כיום, ההגנה לא טוענת שלאחר שסיים המתלונן להעיד, שהתקבלו בידיה ראיות חדשות, ושלא היו ברשותה בעבר, ושמעידות על כך שיש למתלונן פגיעה קודמת בעין, וזאת כבסיס להחזרתו לדוכן העדים לחקירה נגדית נוספת על ידי ההגנה, או כנימוק כבד משקל לעיון מחדש בהחלטה מיום 18.11.19.

11. לא למותר לציין שהתבקשה תגובתו של המתלונן לבקשה והוא מתנגד לה, וגם נתון זה הוא שיקול שיש לקחתו בחשבון, וזאת על אחת כמה וכמה לאחר שסיים להעיד.

12. לסיכום, החלטתי מיום 18.11.19 בעינה עומדת. על כן, הבקשה של ההגנה למתן צו לקבלת תיקו

הרפואי של המתלונן, נדחית. מועד ההוכחות שנקבע למחר 12.2.20 בעינו עומד והבקשה של ההגנה לביטול מועד ההוכחות האמור, נדחית.

המזכירות תשגר העתק ההחלטה לצדדים. המאשימה תעדכן את המתלונן ותעביר לו העתק

ההחלטה.

ניתנה היום, ט"ז שבט תש"פ, 11 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.